

[Knud Damgaard]

gelsesmæssige og sikkerhedsmæssige hensyn kan være helt nødvendig.

Mere generelt finder socialdemokratiet, at det er rimeligt at øge vedligeholdelses- og opretningsindsatsen gennem en tilskudsordning som den, der er foreslået af LO og Håndværksrådet i fællesskab. En tilskudsordning medfører et umiddelbart provenutab for staten i forbindelse med udbetalingen, men samtidig har staten afledede indtægter i form af sparet understøttelse til ledige bygningshåndværkere, højere moms, højere indkomstskatter. På den måde vil belastningen af statsfinanserne være minimal eller måske ligefrem positiv, sammenlignet med den omfattende beskæftigelsesvirkning, en sådan ordning vil have.

Ordningens indhold vil betyde, at der indtil 31. december 1984 kan ydes tilskud til ejere af helårsboliger, såvel ejer- som udlejningsboliger, til forbedring og opretning af de pågældende boliger. Tilskud ydes med 35 pct. af de godkendte udgifter inklusive moms imellem 2.000 kr. og 40.000 kr. Det vil sige, at der ikke ydes tilskud til arbejder under 2.000 kr., og tilskud under 500 kr. udbetales ikke. Tilskuddene er som altid i disse ordninger skattefrie. Der ydes kun tilskud til arbejder udført af momsregistrerede bygge- og anlægsvirksomheder. Tilskud kan ikke ydes til arbejde, hvortil der ydes tilskud efter varmesynsloven, altså til energibesparende foranstaltninger. Tilskud kan ydes til forbedrings-, opretnings- og vedligeholdelsesarbejder, herunder modernisering og om- og tilbygninger.

Det er klart, at der er konsekvenser. De samfundsøkonomiske virkninger af den foreslåede tilskudsordning afhænger af, hvor meget af det tilskudsberettigede arbejde der er ekstraordinært, det vil sige arbejde, som ellers ikke ville være blevet udført. Det spørgsmål kan ikke besvares med sikkerhed, men under hensyn til erfaringerne fra tidligere ordninger synes det realistisk at regne med, at merarbejdet udgør 50 pct. af det samlede tilskudsarbejde.

På det grundlag er der foretaget to sæt konsekvensberegninger ud fra en tilskudsramme på henholdsvis 500 mill. kr. og 1 mia kr. Resultaterne viser, at beskæftigelsen med 1 mia kr. bliver ca. 7.284 mandår. Oven i det skal lægges merbeskæftigelsen hos de øvrige leverandører til byggesektoren, hvilket vil

føre tallet op på noget, der ligner mindst 16.000-17.000 mandår. Statsfinanserne vil få et plus på 138 mill. kr. i forhold til den ene milliard kroner, og betalingsbalancen vil lide et tab på 123 mill. kr. Det vil altså sige, at betalingsbalanceunderskuddet vil blive forøget. I beregningerne er det antaget, at tilskuddet i gennemsnit vil udgøre 33 1/3 pct. af de samlede udgifter. Der anlægges det syn, at 80 pct. af de afholdte udgifter er lønkvota, og at årslønnen for en fuldtidsbeskæftiget bygningsarbejder udgør 135.000 kr.

Der er altså ikke basis for at sidde med hænderne i skødet. Både af hensyn til det menneskelige, sociale og boligforsyningsmæssige og for at vedligeholde byggefagenes faglige kunnen og af hensyn til byggeeksportens hjemmemarked bør der ske noget nu, og det bør ske snart, så byggeriet ikke yderligere stækkes på grund af usikkerheden om, hvad regeringen agter at foretage sig.

Agnete Laustsen (KF):

Selv om ordlyden af forespørgslen: »Hvad agter regeringen at gøre for at imødegå den katastrofale udvikling i beskæftigelsen inden for bygge- og anlægsområdet?« måske kan synes vel dramatisk, hvad boligministeren jo netop har påpeget, og også noget overdrevet, så tror jeg, at alle partier kan være enige i, at bygge- og anlægssektoren nok er den branche, som er hårdest ramt af de økonomiske krisetider.

Opgørelser fra Entreprenørforeningen viser således, at samfundet i løbet af de sidste 3 år har mistet ca. 77.000 arbejdspladser på grund af krisen i bygge- og anlægssektoren, idet der jo til branchens egne arbejdsløshedstal skal lægges arbejdsledighed i det erhvervsliv, som er afhængigt af byggeriet. Disse tal beregner Entreprenørforeningen således, at når beskæftigelsen i bygge- og anlægsvirksomhederne falder med 1.000 mand, så mistes der 650 arbejdspladser i resten af samfundet, og byggeriets krise antages herefter at være årsag til ca. 1/3 af den samlede registrerede ledighed i dagens Danmark.

Det var den arv, den nuværende regering overtog fra socialdemokratiet. Jeg synes, det er værd at bemærke, som boligministeren også har gjort det, at der ikke er sket yderligere forværring siden da, så det, man kalder